

[Landbrugsministeren]

Jeg mener, at hr. Aage Frandsen har helt ret: Der er væsentligt ændrede forudsætninger. Dels kan man sige, at MacSharryreformen ændrede mange forudsætninger for landbrug, men bestemt også ophørsordningen. Det er en forudsætning for os alle sammen og en forudsætning for i det hele taget at indføre ophørsordningen, at vi også kigger på landbrugsloven.

Det er også det indtryk, jeg har efter mine forhandlinger med landbrugets fire organisationer, at de mener, det er en rimelig ting at tage op i forbindelse med indførelse af ophørsordningen, der jo betyder, at en lang række mennesker skal sælge deres jord, og at der kommer et langt større udbud af jord eller forpagtningsjord, hvis ordningen får nogen effekt. Det er klart, at det må man se i en struktur-mæssig sammenhæng.

I øvrigt er der sket det ulykkelige i dansk landbrug, at arronderingen er blevet dårligere i de sidste 10-20 år, fordi mange landbrug er blevet nedlagt og købt sammen. Det betyder, at der er flere lodder pr. landbrugsejendom nu, end der var omkring begyndelsen af 1970'erne eller midt i 1970'erne.

Vi har en dårligere arrondering, fordi der er blevet færre landbrug, og fordi det er sket ved samkøb, men selvfølgelig også, fordi en mælkekvoteordning har været med til at forvride interessen for køb. Det har ikke altid været jorden, man er gået efter, det har været andre ting, og så har det ikke været så afgørende, hvor hensigtsmæssigt jorden lå. Der er megen god landbrugsøkonomi i – når vi skal tale om et erhverv, der skal klare sig selv – at få en god arrondering. Undersøgelserne nede fra Roager viser jo, at der er en forbedring på 9 pct. i produktionsøkonomien ved, at man har en god arrondering i stedet for en dårlig arrondering, så vidt jeg husker.

Jeg kan ikke tro, at der er nogen partier, der ikke vil forstå, at det er fornuftigt også at se på landbrugsloven og jordfordelingsloven eller bevillingerne i forbindelse med ophørsordningen, der væsentligt øger udbudet af landbrug.

Desuden mangler der i forliget om den tidligere landbrugslov en udmøntning af bestemmelserne vedrørende besætningsstørrelserne på den enkelte ejendom. Det problem agter jeg også at tage op i forhandlingerne. Men alle partier skal selvfølgelig nok blive indkaldt til det.

Mine bemærkninger vedrørende skatteforliget var mere af generel karakter: Det er ikke sådan, at forliget ikke ophører på et eller andet tidspunkt. Jeg har ikke sagt noget specifikt om landbrugsloven, men vil bare gøre opmærksom på, at den tidligere regering selv understregede i visse tilfælde, at det kunne ikke være ved.

Hr. Mejdahl har ret i, at der i finanslovaftalen står, at når der bliver indgået en GATT-aftale, skal man tage det op. Jeg er ikke helt klar over, hvordan jeg skulle forstå hr. Mejdahl her. Betyder det, at hr. Mejdahl mener, at det gør vi nu, og så skal vi ikke gøre det, når der kommer en GATT-aftale, eller skal vi også gøre det, når der kommer en GATT-aftale? Hvor mange gange vil hr. Mejdahl bruge det tilsagn?

Er der en vilje, er der også en vej. Gælder det også, når mine kolleger måske har et eller andet godt ønske? Er det så den samme holdning, de bliver mødt med? Så vidt jeg har kunnet læse i aviserne, har Venstre været meget, meget kritisk og skarp, hvis der er nogen, der har antydnet, at der kunne komme en udgiftsstigning et eller andet sted.

Men jeg vil da gerne kvittere for hr. Mejdahls positive indstilling til det og går så også ud fra, at det gælder mine kolleger.

Men i øvrigt vil jeg sige: Der er begrænsede midler til rådighed i statskassen både til det ene og det andet og dermed også både til fiskere og til landmænd. Vi kan ikke bare bruge penge. Det gælder hele vejen rundt. Det er regeringen sig meget bevidst.

En af de måder, vi, jeg havde nær sagt gratis kan hjælpe landbruget på, eller hvor vi kan hjælpe landbruget med gevinst for os alle, det er ved at stemme ja den 18. maj.

Hvis vi konverterer de 30 mia. kr., der ligger i gæld i landbruget, som er optaget i 10-, 11- og 12-pct.s-obligationer som ikkeannuitetslån, hvis vi kan få dem sat ned med nogle få procent, fordi vi opnår et rentefald, som man kan se allerede er på vej, så kan vi lette landbruget for en rentebyrde på 500-600 mio. kr. om året. Derfor er det altså også meget vigtigt i den her sammenhæng at få et ja den 18. maj.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg er meget enig i landbrugsministerens sidste betragtning, men jeg bliver nødt til at